

DIREKTIVA 2009/44/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 6. maja 2009

o spremembi Direktive 98/26/ES o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev in Direktive 2002/47/ES o dogovorih o finančnem zavarovanju glede povezanih sistemov in bančnih posojil

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ je določila ureditev, v okviru katere se domačim in tujim udeležencem pri plačilnih sistemih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev zagotavljata dokončnost prenosnih nalogov in medsebojnega poračunavanja, prav tako pa tudi izvršljivost dodatnega jamstva.
- (2) Ocenjevalno poročilo Komisije z dne 7. aprila 2006 o Direktivi 98/26/ES o dokončnosti poravnave je ugotovilo, da Direktiva 98/26/ES na splošno dobro deluje. Izpostavilo je nekaj pomembnih sprememb, ki naj bi se izvajale na področju plačilnih sistemov in sistemov poravnave vrednostnih papirjev, ter ugotovilo, da je treba Direktivo 98/26/ES razjasniti in poenostaviti.
- (3) Glavna sprememba pa je naraščanje števila povezav med sistemi, ki so v času priprave Direktive 98/26/ES pretežno delovali le na nacionalni in neodvisni podlagi. Navedena sprememba je eden izmed rezultatov Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov ⁽⁵⁾ in Evropskega kodeksa ravnanja glede obračuna in poravnave poslov

z vrednostnimi papirji. Z namenom prilagoditve temu razvoju je treba pojasniti koncept interoperabilnega sistema in odgovornost upravljavcev sistemov.

- (4) Direktiva 2002/47/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾ je oblikovala enotni pravni okvir Skupnosti za čezmejno uporabo finančnega zavarovanja in tako ukinila večino formalnih zahtev, ki so se tradicionalno izvajale pri dogovorih o zavarovanju.
- (5) Evropska centralna banka je določila, da uvrsti bančna posojila med primerne vrste zavarovanja za kreditne operacije Eurosistema s 1. januarjem 2007. Z namenom maksimalnega povečanja gospodarskega vpliva uporabe bančnih posojil pa je Evropska centralna banka priporočila razširitev obsega uporabe Direktive 2002/47/ES. Ocenjevalno poročilo Komisije z dne 20. decembra 2006 o Direktivi 2002/47/ES o dogovorih o finančnem zavarovanju je to temo obravnavalo in se pridružilo mnenju Evropske centralne banke. Uporaba bančnih posojil bo še povečala nabor razpoložljivih finančnih zavarovanj. Poleg tega bi nadaljnja usklajitev na področju plačilnih sistemov in sistemov poravnave vrednostnih papirjev nadalje prispevala k enakim konkurenčnim pogojem med kreditnimi institucijami v vseh državah članicah. Če bi uporabo bančnih posojil kot zavarovanj še pospešili, bi imeli korist tudi potrošniki in dolžniki, saj bi uporaba bančnih posojil kot zavarovanj vodila k intenzivnejši konkurenci in boljši dostopnosti kreditov.
- (6) Da bi olajšali uporabo bančnih posojil, je pomembno, da se ukine ali pa prepove kakršna koli administrativna pravila, kot so obveznosti priglasitve in registracij, na podlagi katerih bi bila dodelitev bančnih posojil neizvedljiva. Da ne bi ogrozili položaja uporabnikov zavarovanja, morajo dolžniki imeti možnost veljavno odstopiti svoje pravice do pobota, ki jih imajo nasproti upnikom. Enako načelo velja v primerih, ko dolжник odstopi od pravil bančne tajnosti, saj bi v nasprotnem primeru uporabnik zavarovanja lahko imel nezadostne informacije za pravilno oceno vrednosti osnovnih bančnih posojil. Te določbe ne bi smele posegati v Direktivo 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ UL C 216, 23.8.2008, str. 1.⁽²⁾ Mnenje z dne 3. decembra 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu).⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 18. decembra 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 27. aprila 2009.⁽⁴⁾ UL L 166, 11.6.1998, str. 45.⁽⁵⁾ UL L 145, 30.4.2004, str. 1.⁽⁶⁾ UL L 168, 27.6.2002, str. 43.⁽⁷⁾ UL L 133, 22.5.2008, str. 66.

- (7) Države članice niso uporabile možnosti v okviru člena 4(3) Direktive 2002/47/ES, da lahko uporabnike zavarovanja izvzamejo iz pravice do prisvojitve. To določbo bi bilo zato treba črtati.
- (8) Direktivi 98/26/ES in 2002/47/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (9) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁾ se države članice spodbuja, da za lastne potrebe in v interesu Skupnosti pripravijo tabele, ki naj kar najbolj nazorno prikazujejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos, ter da te tabele objavijo –

- (4) člen 1 se spremeni:
- (a) v točki (a) se beseda „ekujem“ nadomesti z „eurom“;
- (b) v točki (c) se druga alineja nadomesti z naslednjim:
- „— operacije centralnih bank držav članic ali Evropske centralne banke v okviru njihovih vlog centralnih bank.“;

- (5) člen 2 se spremeni:

- (a) točka (a) se spremeni:
- (i) prva alineja se nadomesti z naslednjim:

„— med tremi ali več udeleženci, kamor se ne štejejo upravljavec tega sistema, morebitni posrednik za poravnavo, morebitna osrednja stranka, morebitna klirinška hiša ali morebitni posredni udeleženec, s skupnimi pravili in standardiziranimi dogovori za obračun (ne glede na to, ali vstopijo ali ne vstopijo prek osrednje stranke) ali za izvedbo prenosnih nalogov med udeleženci,“;

- (ii) doda se naslednji odstavek:

„Dogovor, sklenjen med interoperabilnimi sistemi, ni sistem.“;

- (b) v točki (b) se prva in druga alineja nadomestita z naslednjim:

„— kreditno institucijo, kot je opredeljena v členu 4(1) Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (preoblikovano) ^(*), vključno z institucijami, navedenimi v členu 2 navedene direktive,

— investicijsko družbo, kot je opredeljena v točki (1) člena 4(1) Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov ^(**), razen institucij iz člena 2(1) navedene direktive,

^(*) UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

^(**) UL L 145, 30.4.2004, str. 1.“;

- (c) točka (f) se spremeni:

- (i) prvi odstavek se nadomesti z naslednjim:

„(f) ‚udeleženec‘ pomeni institucijo, osrednjo stranko, posrednika za poravnavo, klirinško hišo ali upravljavca sistema.“;

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 98/26/ES

Direktiva 98/26/ES se spremeni:

- (1) črta se uvodna izjava 8;

- (2) vstavi se naslednja uvodna izjava:

„(14a) Ker bi nacionalni pristojni organi in nadzorniki morali zagotoviti, da se upravljavci sistemov, ki oblikujejo interoperabilne sisteme, v največji možni meri dogovorijo glede splošnih pravil, vezanih na trenutek vstopa v interoperabilne sisteme. Nacionalni pristojni organi in nadzorniki bi morali zagotoviti, da so pravila o trenutku vstopa v interoperabilni sistem, kolikor je mogoče in potrebno, usklajena tako, da preprečujejo pravno negotovost v primeru neizpolnitve obveznosti v enem od sodelujočih sistemov.“;

- (3) vstavi se naslednja uvodna izjava:

„(22a) Ker lahko v primeru interoperabilnih sistemov pomanjkanje usklajenosti glede tega, katera pravila se uporabljajo za trenutek vstopa in nepreklicnosti pri udeležencih v enem sistemu ali pa celo pri samem upravljavcu sistema, povzroči učinek prelitja neizpolnjevanja obveznosti v drug sistem. Da bi omejili sistemsko tveganje, je zaželeno določiti, da bi upravljavci interoperabilnih sistemov uskladjali pravila o trenutku vstopa in nepreklicnosti v sistemih, ki jih upravljajo.“;

⁽¹⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

(ii) tretji odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Država članica lahko odloči, da se lahko za name-
ne te direktive posredni udeleženec šteje za udele-
ženca, če je to utemeljeno zaradi sistemskega
tveganja. Kadar je posredni udeleženec obravnavan
kot udeleženec na podlagi sistemskega tveganja, to
ne omejuje odgovornosti udeleženca, preko katere-
ga posredni udeleženec prenese prenosne naloge
v sistem.“

(d) točka (g) se nadomesti z naslednjim:

„(g) ‚posredni udeleženec‘ pomeni institucijo, osrednjo
stranko, posrednika za poravnavo, klirinško hišo
ali upravljavca sistema v pogodbenem razmerju
z udeležencem v sistemu, ki izvaja prenosne naloge,
na podlagi katerega lahko posredni udeleženec pre-
nese prenosne naloge skozi sistem, pod pogojem,
da je posredni udeleženec znan upravljavcu
sistema.“;

(e) točka (h) se nadomesti z naslednjim:

„(h) ‚vrednostni papirji‘ pomenijo vse instrumente iz
oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES“;

(f) v točki (i) se prva alineja nadomesti z naslednjim:

„— vsako navodilo udeleženca, da daje prejemniku na
razpolago znesek denarja s knjižnim vpisom na ra-
čunu kreditne institucije, centralne banke, osrednje
stranke ali posrednika za poravnavo, ali vsako
navodilo, ki povzroči prevzem ali izpolnitev plačil-
ne obveznosti, kot je določeno v pravilih sistema,
ali“;

(g) točka (l) se nadomesti z naslednjim:

„(l) ‚poravnavni račun‘ pomeni račun pri centralni ban-
ki, posredniku za poravnavo ali osrednji stranki, ki
se uporablja za vodenje sredstev ali vrednostnih pa-
pirjev ter za poravnavo transakcij med udeleženci
sistema“;

(h) točka (m) se nadomesti z naslednjim:

„(m) ‚dodatno jamstvo‘ pomeni vsa razpoložljiva
sredstva, vključno s finančnim zavarovanjem iz
člena 1(4)(a) Direktive 2002/47/ES Evropskega
parlamenta in Sveta z dne 6. junija 2002 o dogo-
vorih o finančnem zavarovanju (*) brez omejitev,
ki se zagotovijo pod zastavo (vključno z zastavlje-
nim denarjem), po dogovoru o ponovnem odku-
pu, podobnem dogovoru ali drugače za

zavarovanje pravic in obveznosti, ki bi se utegnile
pojavit v povezavi s sistemom, ali centralnim ban-
kam držav članic ali Evropski centralni banki;

(*) UL L 168, 27.6.2002, str. 43.“;

(i) dodajo se naslednje točke:

„(n) ‚delovni dan‘ zajema dnevne in nočne poravnave in
vsebuje vse dogodke, ki se zgodijo med poslovnim
ciklom sistema;

(o) ‚interoperabilni sistemi‘ pomenijo dva ali več siste-
mov, katerih upravljavci so sklenili medsebojni do-
govor, ki vključuje izvedbo prenosnih nalogov med
sistemi;

(p) ‚upravljavec sistema‘ pomeni subjekt ali subjekte, ki
so pravno odgovorni za delovanje sistema. Uprav-
ljavec sistema lahko deluje kot posrednik za porav-
navo, osrednja stranka ali pa klirinška hiša.“;

(6) člen 3 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Prenosni nalogi in medsebojno poračunavanje so
pravno izvršljivi in obvezujoči za tretje osebe tudi v pri-
meru postopka proti udeležencu zaradi nesolventnosti,
pod pogojem, da so prenosni nalogi vstopili v sistem
pred začetkom postopka zaradi nesolventnosti, kakor je
opredeljen v členu 6(1). To velja tudi v primeru postop-
ka zaradi nesolventnosti proti udeležencu (v zadevnem
sistemu ali v interoperabilnem sistemu) ali proti
upravljavcu interoperabilnega sistema, ki ni udeleženec.

Prenosni nalogi, ki so vstopili v sistem po začetku po-
stopka zaradi nesolventnosti in se izvedejo tekom de-
lovnega dne, kot ga določajo pravila sistema in znotraj
katerega pride do začetka takega postopka so pravno iz-
vršljivi in obvezujoči za tretje osebe samo, če lahko
upravljavec sistema dokaže, da v času, ko so postali
prenosni nalogi nepreklicni, ni vedel niti ni mogel ve-
deti za začetek takega postopka.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„4. V primeru interoperabilnih sistemov vsak sistem
v svojih lastnih pravilih določi trenutek vstopa v sistem
tako, da se kolikor je mogoče zagotovi usklajenost prav-
il glede tega v vseh zadevnih interoperabilnih sistemih.
Na pravila enega sistema o trenutku vstopa ne vplivajo
pravila drugih sistemov, s katerimi je interoperabilen,
razen če je izrecno drugače določeno s pravili vseh za-
devnih sistemov, ki so del interoperabilnih sistemov.“;

(7) člen 4 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 4

Države članice lahko zagotovijo, da začetek postopka zaradi nesolventnosti proti udeležencu ali upravljavcu interoperabilnega sistema ne preprečuje, da bi se sredstva ali vrednostni papirji, ki so na razpolago na poravnalnem računu tega udeleženca, uporabila za izpolnitev obveznosti tega udeleženca v sistemu (ali v interoperabilnem sistemu) na delovni dan začetka postopka zaradi nesolventnosti. Države članice lahko tudi določijo, da se kreditna zmogljivost tega udeleženca, ki je povezana s sistemom, uporabi na podlagi razpoložljivega obstoječega dodatnega jamstva za izpolnitev obveznosti tega udeleženca v sistemu (ali v interoperabilnem sistemu).“;

(8) v členu 5 se doda naslednji pododstavek:

„V primeru interoperabilnih sistemov vsak sistem v svojih lastnih pravilih določi trenutek nepreklicnosti, tako, da se v največji možni meri zagotovi, da so pravila vseh zadevnih interoperabilnih sistemov glede tega usklajena. Na pravila enega sistema o trenutku nepreklicnosti ne smejo vplivati pravila drugih sistemov, s katerimi je interoperabilen, razen če je drugače določeno s pravili vseh sistemov, ki so vključeni v interoperabilni sistem.“;

(9) člen 7 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 7

Postopek zaradi nesolventnosti nima retroaktivnih učinkov na pravice in obveznosti udeleženca, ki so povezane ali izhajajo iz njegove udeležbe v sistemu pred začetkom postopka, kakor je opredeljen v členu 6(1). To velja med drugim v zvezi s pravicami in obveznostmi udeleženca v interoperabilnem sistemu ali upravljavca interoperabilnega sistema, ki ni udeleženec.“;

(10) člen 9 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 9

1. Pravice upravljavca sistema ali udeleženca do zagotovljenega dodatnega jamstva, v povezavi s sistemom ali katerim koli interoperabilnim sistemom in pravice centralnih bank držav članic ali Evropske centralne banke do zagotovljenega dodatnega jamstva ne vplivajo na postopek zaradi nesolventnosti proti:

- (a) udeležencu (v zadevnem sistemu ali v interoperabilnem sistemu);
- (b) upravljavcu interoperabilnega sistema, ki ni udeleženec;

(c) nasprotni stranki do centralnih bank držav članic ali Evropske centralne banke; ali

(d) kateri koli tretji osebi.

Tako dodatno jamstvo se lahko uporabi za izpolnitev teh pravic.

2. Kadar so vrednostni papirji, (vključno s pravicami, ki jih vsebujejo vrednostni papirji), zagotovljeni kot dodatno jamstvo udeležencem, upravljavcem sistemov ali centralnim bankam držav članic ali Evropski centralni banki, kot je opisano v odstavku 1, in se njihove pravice (ali pravice katerega koli pooblaščenega zastopnika, posrednika ali tretje osebe, ki deluje v njihovem imenu) v povezavi z vrednostnimi papirji zakonito vpišejo v register, na račun ali centraliziran depotni sistem v državi članici, se določitev pravic teh subjektov kot imetnikov dodatnega jamstva v zvezi s temi vrednostnimi papirji ureja z zakonodajo te države članice.“;

(11) člen 10 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 10

1. Države članice navedejo sisteme in zadevne upravljavce sistema, ki naj se vključijo v področje uporabe te direktive, in jih sporočijo Komisiji ter obvestijo Komisijo o organih, ki so jih izbrale v skladu s členom 6(2).

Upravljavec sistema sporoči državi članici, katere pravo se uporablja, udeleženca sistema, vključno z vsemi morebitnimi posrednimi udeleženci, kot tudi vse spremembe v zvezi z njimi.

Poleg navedbe iz drugega pododstavka lahko države članice uvedejo nadzor ali zahteve za odobritev za sisteme, ki spadajo v njihovo sodno pristojnost.

Institucija obvešča vsakogar s pravnim interesom na podlagi njegove zahteve o sistemih, v katerih je udeležena, in mu priskrbi podatke o glavnih pravilih, ki urejajo delovanje teh sistemov.

2. Sistem, določen pred začetkom veljavnosti nacionalnih določb za izvedbo Direktive 2009/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o spremembi Direktive 98/26/ES o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev in Direktive 2002/47/ES o dogovorih o finančnem zavarovanju glede povezanih sistemov in bančnih posojil, je še naprej določen za namene te direktive (*).

Prenosni nalog, ki vstopa v sistem pred začetkom veljavnosti nacionalnih določb za izvajanje Direktive 2009/44/ES, vendar je poravnan po začetku njihove veljavnosti, se šteje kot prenosni nalog za namene te direktive.

(*) UL L 146X, 10.6.2009, str. 37.“

Člen 2

Spremembe Direktive 2002/47/ES

Direktiva 2002/47/ES se spremeni:

(1) uvodna izjava 9 se nadomesti z naslednjim:

„(9) Za omejitev upravnih bremen strank, ki uporabljajo finančno zavarovanje s področja uporabe te direktive, je edina izpopolnitev, ki jo lahko od njih zahteva nacionalna zakonodaja glede finančnega zavarovanja, v tem, da je finančno zavarovanje pod nadzorom uporabnika zavarovanja ali osebe, ki deluje v imenu uporabnika zavarovanja, ter ne izključuje zavarovalnih tehnik, pri katerih lahko dajalec zavarovanja nadomesti zavarovanje ali umakne odvečno zavarovanje. Ta direktiva državam članicam ne prepoveduje, da zahtevajo, da se bančno posojilo izroči z vključitvijo na seznam terjatev.“;

(2) uvodna izjava 20 se nadomesti z naslednjim:

„(20) Ta direktiva ne vpliva na izvajanje ali učinek pogodbenih določil finančnih instrumentov ali bančnih posojil, zagotovljenih kot finančno zavarovanje, kot so pravice, obveznosti ali drugi pogoji, vsebovani v določilih izdaje tovrstnih instrumentov, ali vse druge pravice, obveznosti ali drugi pogoji, ki se nanašajo na razmerje med izdajatelji in imetniki teh instrumentov, ali na razmerje med dolžnikom in upnikom teh bančnih posojil.“;

(3) doda se naslednja uvodna izjava:

„(12) Ta direktiva ne vpliva na pravice držav članic, da glede bančnih posojil uvedejo pravila za zagotovitev učinkovitosti dogovorov o finančnem zavarovanju v odnosu do tretjih oseb.“;

(4) člen 1 se spremeni:

(a) točka (b) odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

„(b) centralna banka, Evropska centralna banka, Banka za mednarodne poravnave, multilateralna razvojna banka iz oddelka 4 dela 1 Priloge VI Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (preoblikovano) (*), Mednarodni denarni sklad in Evropska investicijska banka;

(*) UL L 177, 30.6.2006, str. 1.“;

(b) v točki (c) odstavka 2 se točke od (i) do (iv) nadomestijo z naslednjim:

„(i) kreditno institucijo, kot je določena v členu 4(1) Direktive 2006/48/ES, vključno z institucijami, navedenimi v členu 2 navedene direktive;

(ii) investicijsko podjetje, kot je določeno v točki (1) člena 4(1) Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov (*);

(iii) finančno institucijo, kot je določena v členu 4(5) Direktive 2006/48/ES;

(iv) zavarovalnico, kot je določena v točki (a) člena 1 Direktive Sveta 92/49/EGS z dne 18. junija 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja (tretja direktiva o premoženjskem zavarovanju (**), in zavarovalnico, kot je določena v točki (a) člena 1(1) Direktive 2002/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju (**);

(*) UL L 145, 30.4.2004, str. 1.

(**) UL L 228, 11.8.1992, str. 1.

(***) UL L 345, 19.12.2002, str. 1.“;

(c) točka (a) odstavka 4 se nadomesti z naslednjim:

„(a) Za finančno zavarovanje se mora uporabljati gotovina, finančni instrumenti ali bančna posojila.“;

(d) v odstavku 4 se doda naslednja točka:

„(c) Država članica lahko s področja uporabe te direktive izključi bančna posojila, kjer je dolžnik potrošnik, kot je opredeljeno v členu 3(a) Direktive 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah (*), ali mikro ali malo podjetje, kot sta opredeljena v členih 1 in 2(2) in 2(3) Priloge Priporočila Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednje velikih podjetij (**), razen, kjer je uporabnik zavarovanja ali dajalec zavarovanja takšnih bančnih posojil ena od institucij iz člena 1(2)(b) te direktive.

(*) UL L 133, 22.5.2008, str. 66.

(**) UL L 124, 20.5.2003, str. 36.“;

(e) odstavek 5 se spremeni:

(i) v drugem pododstavku se doda naslednji stavek:

„Pri bančnih posojilih vključitev na seznam terjatev, ki je uporabniku zavarovanja predložen pisno ali na zakonsko enakovreden način, zadostuje za identifikacijo bančnega posojila in evidentiranja kot dokazilo, da je terjatev, ki se daje kot finančno zavarovanje med strankami, zagotovljena.“;

(ii) za drugim pododstavkom se vstavi naslednji pododstavek:

„Brez poseganja v drugi pododstavek lahko države članice določijo, da vključitev na seznam terjatev, predložen pisno ali na zakonsko enakovreden način uporabniku zavarovanja, prav tako zadostuje za identifikacijo bančnega posojila in kot dokazilo v razmerju do dolžnika ali tretjih oseb, da je terjatev, ki se daje kot finančno zavarovanje, zagotovljena.“;

(5) člen 2 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točki (b) in (c) se nadomestita z naslednjim:

„(b) ‚dogovor o prenosu lastniške pravice na finančnem zavarovanju‘ pomeni dogovor, vključno s pogodbami o začasnem odkupu, po katerem dajalec zavarovanja v celoti prenese lastništvo ali izključno pravico do finančnega zavarovanja na uporabnika zavarovanja, da se tako zavaruje ali drugače krije izvedba določenih finančnih obveznosti;

(c) ‚dogovor o finančnem zavarovanju z vrednostnimi papirji‘ pomeni dogovor, po katerem dajalec zavarovanja izda finančno zavarovanje kot jamstvo uporabniku zavarovanja ali v njegovo korist, in kjer celotno ali kvalificirano lastništvo finančnega zavarovanja ali izključna pravica do finančnega zavarovanja ostane dajalcu zavarovanja, ko se določi pravica do jamstva.“;

(ii) doda se naslednja točka:

„(o) ‚bančna posojila‘ pomenijo denarne terjatve, ki izhajajo iz pogodbe, v kateri kreditna institucija, kot je določena v členu 4(1) Direktive 2006/48/ES, vključno z institucijami, navedenimi v členu 2 navedene direktive, odobri denarna sredstva v obliki posojila.“;

(b) v odstavku 2 se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

„Katera koli pravica nadomestitve ali pravica do umika presežnega finančnega zavarovanja v korist dajalca zavarovanja ali v primeru bančnih posojil pravica do izterjave donosov do nadaljnjega ne sme vplivati na dejstvo, da je bilo finančno zavarovanje zagotovljeno uporabniku zavarovanja, kot je navedeno v tej direktivi.“;

(6) člen 3 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se dodajo naslednji pododstavki:

„Brez poseganja v člen 1(5), če so bančna posojila zagotovljena kot finančno zavarovanje, države članice ne smejo zahtevati, da mora biti njihova ustanovitev, veljavnost, učinkovanje, prednost, izvršljivost ali dopustnost dokaza takšnega finančnega zavarovanja, odvisna od izvršitve katerega koli formalnega akta, kot je registracija ali obveščanje dolžnika bančnega posojila, ki se zagotavlja kot zavarovanje. Vendar lahko države članice zahtevajo izvršitev formalnega akta, kot sta registracija ali obveščanje, za namene učinkovanja, prednosti, izvršljivosti ali dopustnosti dokazovanja nasproti dolžniku ali tretji stranki.

Komisija do 30. junija 2014 poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o nadaljnji primernosti tega odstavka.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„3. Države članice brez poseganja v Direktivo Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah in nacionalne določbe o nepoštenih pogodbenih pogojih (*) zagotavljajo, da se dolžniki bančnih posojil lahko veljavno odpovejo pisno ali na drug zakonsko enakovreden način:

(i) svojim pravicam do pobota nasproti upnikom bančnih posojil in nasproti osebam, katerim je upnik odstopil, zastavil ali drugače mobiliziral bančno posojilo kot zavarovanje, in

(ii) svojim pravicam, ki izhajajo iz pravil o bančni tajnosti, ki bi drugače onemogočala ali omejevala možnost upniku bančnega posojila, da zagotovi informacije glede bančnega posojila ali dolžnika za namene uporabe bančnega posojila kot zavarovanja.

(*) UL L 95, 21.4.1993, str. 29.“

(7) člen 4 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se doda naslednja točka:

„(c) bančna posojila s prodajo ali prisvojitvijo in s pobotom njihove vrednosti z ustreznimi finančnimi obveznostmi, ali z uveljavljanjem njihove vrednosti pri izpolnitvi ustreznih finančnih obveznosti.“;

(b) točka (b) odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

„(b) so se stranke v dogovoru o finančnem zavarovanju vrednostnih papirjev strinjale glede vrednotenja finančnih instrumentov in bančnih posojil.“;

(c) odstavek 3 se črta;

(8) v členu 5 se doda naslednji odstavek:

„6. Ta člen se ne uporablja za bančna posojila.“;

(9) za členom 9 se doda naslednji člen:

„Člen 9a

Direktiva 2008/48/ES

Določbe te direktive ne posegajo v Direktivo 2008/48/ES.“

Člen 3

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo do 30. decembra 2010. O tem nemudoma obvestijo Komisijo.

Države članice te predpise uporabljajo od 30. junija 2011.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 4

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 6. maja 2009

Za Evropski parlament
Predsednik
H.-G. PÖTTERING

Za Svet
Predsednik
J. KOHOUT